

Prezes Państwowej Agencji Atomistyki

Janusz Włodarski

P-PAA/ 3 /29 /2014

Warszawa, 7 stycznia 2014 r.

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodnicu,

W odpowiedzi na pismo z dnia 16 grudnia 2013 r. przedstawiam w załączeniu opinię w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe (druk senacki nr 510).

*2 pomyślnie,
J. Włodarski*

**Opinia w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe
(druk senacki nr 510)**

I. Uwagi ogólne

1. Wydaje się, że projektowana ustawa może być okazją do usunięcia nie tylko braków wskazanych w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 lipca 2013 r. (sygn. akt U 5/12), ale także innych potencjalnych niezgodności z Konstytucją przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1015 oraz poz. 1023). Wymaga to podjęcia szczegółowej analizy przepisów tego rozporządzenia i rozdziału 3a ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2013 r., poz. 264 i poz. 908), zatytułowanego: „Stosowanie promieniowania jonizującego w celach medycznych”. Tytułem przykładu można podać § 9 ust. 11 wyżej wymienionego rozporządzenia, określający podmioty mające obowiązek pokrywania kosztów przeprowadzenia testów eksploatacyjnych, co nie jest wspomniane w obowiązującym w art. 33c ust. 9 pkt 9 ani w projektowanym art. 33c ust. 9 pkt 10 ustawy – Prawo atomowe.

II. Uwagi szczegółowe

1. Ustawa w brzmieniu obowiązującym nie określa, na czym polega kontrola fizycznych parametrów urządzeń radiologicznych, natomiast w projektowanym pkt 10 w art. 33c ust. 9 ustawy – Prawo atomowe jest mowa o „rodzajach testów z zakresu kontroli fizycznych parametrów urządzeń radiologicznych”. W ustawie – Prawo atomowe nie ma poza tym żadnej wzmianki o takich testach. Może to rodzić kolejne wątpliwości co do konstytucyjności projektowanego rozwiązania. Wydaje się zatem konieczne uregulowanie w art. 33c ustawy – Prawo atomowe kwestii dotyczących

zasad wykonywania kontroli fizycznych parametrów urządzeń radiologicznych (np. że polega ona na wykonywaniu określonych testów).

2. W punkcie 4.3 uzasadnienia do wyroku z dnia 30 lipca 2013 r. Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że „tak długo, jak ustawodawca nie dookreśli precyzyjnie w ustawie podmiotów uprawnionych do przeprowadzania kontroli fizycznych parametrów urządzeń radiologicznych oraz kryteriów weryfikowania kwalifikacji tychże podmiotów, nie będzie możliwe zgodne z Konstytucją wdrażanie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy za pośrednictwem rozporządzenia”. Z tego wynika, że w ustawie – Prawo atomowe nie tylko trzeba zamieścić listę podmiotów uprawnionych do dokonywania kontroli fizycznych parametrów urządzeń radiologicznych (projektowany art. 33c ust. 7a ustawy – Prawo atomowe), ale powinno się także określić, w jakim zakresie poszczególne podmioty mogą dokonywać takiej kontroli. W szczególności wydaje się, że niezbędne jest wskazanie w ustawie rodzajów testów z zakresu kontroli fizycznych parametrów urządzeń radiologicznych i przypisanie ich do zakresu obowiązków poszczególnych podmiotów uwzględnionych w projektowanym art. 33c ust. 7a ustawy – Prawo atomowe. Dzięki temu będzie można spełnić sformułowany przez Trybunał Konstytucyjny postulat „precyzyjnego dookreślenia” podmiotów uprawnionych do wykonywania różnego rodzaju testów.
3. W przypadku uwzględnienia uwagi sformułowanej w pkt 2 powyżej należy usunąć z projektowanego art. 33c ust. 9 pkt 10 ustawy – Prawo atomowe upoważnienie ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia rodzajów testów z zakresu kontroli fizycznych parametrów urządzeń radiologicznych, do których uprawnione są poszczególne podmioty określone w projektowanym art. 33c ust. 7a ustawy – Prawo atomowe.
4. Z projektowanego art. 33e ust. 7b ustawy – Prawo atomowe wynika, że jedynymi kryteriami wydawania certyfikatu dla fizyków medycznych są 3-letni staż pracy i złożenie wniosku przez kierownika jednostki ochrony zdrowia, w której dany fizyk medyczny jest zatrudniony. Wydaje się, że przy takim wymaganiu nie jest konieczny certyfikat, wystarczyłoby napisać w art.

33c ust. 7a pkt 3 ustawy – Prawo atomowe, że kontroli fizycznych parametrów urządzeń radiologicznych dokonują fizycy medyczni posiadający trzyletni staż pracy. Należy też wskazać, że, zgodnie z art. 7 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady nr 97/43/Euratom z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie ochrony zdrowia osób fizycznych przed niebezpieczeństwem wynikającym z promieniowania jonizującego związanego z badaniami medycznymi oraz uchylającej dyrektywę 84/466/Euratom (Dz. Urz. WE L 180 z 9.07.1997, s. 332 i n.), państwo powinno zapewnić, że fizycy medyczni przechodzą odpowiednie szkolenie, jak również posiadają odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie ochrony przed promieniowaniem. Nowy art. 33c ust. 7b w kształcie zaproponowanym w art. 1 pkt 1 przedmiotowego projektu ustawy nie spełnia wymagań wynikających z art. 7 ust. 1 dyrektywy 97/43/Euratom, gdyż nie określa kwalifikacji wymaganych do uzyskania certyfikatu. Wydaje się zatem, że w razie utrzymania wymogu posiadania certyfikatów przez fizyków medycznych powinny zostać precyzyjnie określone w ustawie kryteria weryfikacji kwalifikacji niezbędnych do uzyskania przez fizyka medycznego certyfikatu, podmiot właściwy do wydawania tego certyfikatu oraz tryb jego wydawania, co wynika także z przywołanego powyżej pkt 4.3 uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Uznany za niezgodny z Konstytucją § 9 pkt 18 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej odsyłał do zasad określonych przez Krajowe Centrum Ochrony Radiologicznej w Ochronie Zdrowia, więc ewentualnie można rozważyć wykorzystanie tych zasad w dalszych pracach nad projektem ustawy.

